

Sygn. akt VIII C 3470/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Katarzyna Nowicka-Michalak

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko T. N. (1)

o zapłatę

zasądza od T. N. (1) na rzecz (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 1.946,04 zł (jeden tysiąc dziewięćset czterdzieści sześć złotych i cztery grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 08 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty, przy czym poczynszy od dnia 01 stycznia 2016 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kwotę 647,30 zł (sześćset czterdzieści siedem złotych i trzydzieści groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 3470/15

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna we W. w pozwie z dnia 08 czerwca 2015 r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym i skierowanym przeciwko T. N. (2) wniosła o zasądzenie kwoty 1.946,04 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że nabyła wierzytelność objętą pozvem od (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W.. Należność dochodzona pozvem stanowi nieuiszczoną przez pozwanego składkę z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC.

Nakazem zapłaty z dnia 15 czerwca 2015 r. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzoną pozvem kwotę wraz z ustawowymi odsetkami i kwotą 630,30 kosztów procesu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany T. N. (2) zaskarżył powyższy nakaz zapłaty w całości, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, że należna składka została zapłacona, nadto dochodzona wierzytelność jest przedawniona, jak również nie doszło do prawidłowej sprzedaży wierzytelności na rzecz powoda.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03 lipca 2011 r. pozwany T. N. (2) kupił samochód osobowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

(umowa sprzedaży –k.22)

W dniu 09 stycznia 2012 r. pozwany T. N. (3) zawarł z (...) Spółką Akcyjną V. (...) w W. umowę obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, dotycząca pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Na potwierdzenie zawarcia umowy została wystawiona polisa (...) -D nr (...). Okres ubezpieczenia rozpoczął się w dniu 09 listopada 2011 r. i trwał do dnia 09 listopada 2012 r. Składka miała zostać zapłaconą w 4 ratach. W dniu zawarcia umowy pozwany zapłacił gotówką pierwszą ratę w kwocie 1.455 zł, druga rata w kwocie 1.424 zł miała zostać zapłacona do dnia 09 lutego 2012 r., trzecia rata w kwocie 1.424 zł do dnia 09 maja 2012 r. a czwarta rata w kwocie 1.423 zł do dnia 09 sierpnia 2012 r.

(wniosek o ubezpieczenie –k.19-20, kalkulacja składki –k.21polisa –k.18)

W dniu 01 kwietnia 2015 r. (...) Spółka Akcyjna V. (...) w W. zawarła z (...) Spółka Akcyjną we W. umowę sprzedaży wierzytelności, której przedmiotem była również wierzytelność wobec pozwanego T. N. (2).

(umowa sprzedaży wierzytelności –k.30-76, wykaz wierzytelności –k.105)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, oceniając je jako wiarygodne.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości jako uzasadnione.

Powód wywiódł żądanie objęte pozwem z ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.). Przepis art. 23 ust. 1 powołanej ustawy nakłada na posiadacza pojazdu mechanicznego obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia OC. Umowę taką zawiera się co do zasady na okres jednego roku, jak wynika to z art. 26 ustawy. Stosownie zaś do treści art. 805 § 1 k.c., za świadczoną ochronę ubezpieczeniową ubezpieczający zobowiązany jest zapłacić ekwiwalent w postaci składki.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że pozwany nie zapłacił czwartej raty składki w kwocie 1.423 zł. Rata ta miała zostać zapłacona do dnia 09 sierpnia 2012 r. Wprawdzie w sprzeczności od nakazu zapłaty pozwany twierdził, że zapłacił składkę, jednak nie przedstawił na te okoliczność jakiegokolwiek dowodu, w tym potwierdzenia dokonania wpłaty. Wyjaśnienia w tym miejscu wymaga, że to na pozwanym ciążył obowiązek wykazania dokonania zapłaty składki. Powinność taka wynika wprost z treści art. 6 k.c., zgodnie z którym ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zważyć również należy, że dla oceny zasadności roszczenia nie ma znaczenia brak potwierdzenia doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty, bowiem pozwany już przy zawarciu umowy ubezpieczenia wiedział w jakich terminach ma dokonać wpłat rat składek i nie musiał zostać dodatkowo wezwany do zapłaty.

Pozwany zarzucił również, że wierzytelność wobec pozwanego uległa przedawnieniu. Zarzut ten jest chybiony. Zgodnie z art. 117 § 2 k.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Przepis art. 117 § 1 k.c. stanowi z kolei, że z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Roszczenie o zapłatę bez wątplenia jest roszczeniem majątkowym. Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny inaczej nie stanowi, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. W rozpoznawanej sprawie mamy do czynienia z normą szczególną, dotyczącą roszczeń z umowy z ubezpieczenia, bowiem zgodnie z art. 819 § 1 k.c. roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem trzech lat. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W niniejszej sprawie zapłata składki miała zostać dokonana najpóźniej w dniu 09 sierpnia 2012 r., od dnia następnego roszczenie stało się wymagalne a termin przedawnienia rozpoczął swój bieg. Bieg przedawnienia przerywa się m.in. przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do

rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia, ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia (art. 123 § pkt 1 k.c.). Do przerwania biegu przedawnienia doszło z chwilą wniesienia pozwu, to jest w dniu 08 czerwca 2015 r., a zatem jeszcze przed upływem 3-letniego terminu przedawnienia.

Trzecim zarzutem pozwanego były nieprawidłowości przy sprzedaży wierzytelności. Według pozwanego, zapłata ceny wierzytelności została dokonana po terminie wskazanym w umowie sprzedaży wierzytelności, a zatem sprzedaż jest nieważna. W ocenie Sądu z tym zarzutem również nie można się zgodzić. Przeniesienie wierzytelności z (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. na (...) Spółkę Akcyjną we W. zostało dokonane pod warunkiem zawieszającym zapłaty pełnej ceny nabycia. Z przedstawionych przez powoda dokumentów wynika, że zapłata została dokonana w całości, choć nie w terminie wskazanym w umowie. Jednak umowa nie przewidywała nieważności czynności prawnej z tego tytułu, zatem doszło do skutecznej sprzedaży wierzytelności, w tym przysługującej wobec pozwanego.

O odsetkach ustawowych w zakresie zasądzonej należności orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c., zasądzając je od dnia wniesienia pozwu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik sporu. Na zasądzone koszty procesu złożyły się: kwota 30 zł opłaty sądowej od pozwu, kwota 0,30 zł prowizji e-C., kwota 600 zł kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.